

Дамян Дамянов

Пак ухае на цвят, пак на
пролет ухае

Пак ухае на цвят, пак на пролет ухае.
Здрасти, свят-необят, сбран във малката стая!
Здрасти, кипнал, студен, умен, тъп и безумен!
Днеска целия ден ще те правя на думи.
Нощес цялата нощ пак над теб ще се блъскам –
От ръждив, грозен, лош – нов дано те излъскам.
Дано пак заблестиш чист, какъвто си всъщност –
Меч, излят от мечти, погрознял само външно.
Пак ухае на цвят, на живот пак ухае!
Добро утро, крилат, мигновен и безкраен
Ден под синия свод! Ден голям, добро утро!
Пък дано с теб, Живот, си го кажем и утре.

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8090>]